

Publicerad 2008-01-27 15:48 av Mattias Karlsson

Studsa. Tillbaka. Igen.

Jag känner mig stark av att sparka boll. Se här hur jag sparkar boll. Jag är en man och du är en boll. Hur känns det nu? In i staketet, in i staketet. Studsa. Tillbaka. Igen. In i staketet, in i staketet. Studsa. Tillbaka. Igen. Jag är en man. Du är en boll. Vad säger du nu?

Grästuvor, staket, gammalt granris. Det är inte mycket till plan. Höghusen stirrar sig blinda ned mot den öppna ytan. Jag har sökt den öppna ytan, och plötsligt är jag fri. Grus letar sig in i skorna. Fötterna träffar rätt. Ibland fel. Senorna ömmar. Vinden är kall. Det blir snö imorgon. Det blir träningsverk. Kramp.

Ingen har sagt att det blir boll. Det blir ändå boll. Det är snö i luften. Och boll. Men mest på marken. På skorna. I skorna är det: skelettkött, kötthud, hudstrumpor, strumpsvett, svettgrus. grus.

När jag tittar på korten är det bara en som har blicken bortvänd. Som om han visste hur det skulle gå och redan sökte en flyktväg. En fri yta. Men han ska in i staketet, in i staketet och studsa tillbaka igen.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Mattias Karlsson med Poeter.se id #3291 innehar upphovsrätten